

törekvés azonban, hogy a házbéradó reformja akként vitessék keresztül, hogy a vidéki városok fejlődése elé akadályokat ne gördítsen, hanem ellenkezőleg azt elő mozdítsa, minden esetre köztetszéssel fog találkozni.

A kereseti adók terén a pénzügyminiszter a családtagok adóját teljesen eltörölni szándékozik. Az első osztályú kereseti adó, mint külön adónem megszűnik, de ezen adótehertől tulajdonképp csak azon ekszisztenciák mehetnek, akiknek évenként 300 frtnál kevesebb jövedelmük van. Akiknek több ennél a jövedelmük, de ipari foglalkozást nem űznek azok az általános jövedelmi adó alá, az iparűzők pedig a III. osztályú kereseti adó alá lesznek vonva. Itt a gyenge és leggyengébb elemek méltányos kimélysével találkozunk és talán ez a vívmány lesz az új adórendszer legtöbb hátrányos fogadott eredménye. A II. osztályú kereseti adót a miniszter csakis fináncziális szempontból tartja fentartandónak, de oly módot dítással, hogy a kik más adó címén 5 frtot nem fizetnek, azok II. osztályú kereseti adótól is mentesek legyenek. Fentartatik tehát egy adónem, melyről maga a miniszter is azt mondja, hogy csak azért tartandó fenn, mert szükség van rá. Ezzel az elvvel mindenféle adónemet és minden adóemelési meg lehetne védeni és csak sajnálnunk lehet, hogy az adó reform ilyen szépséghibával születik meg.

Hogy sorrendet tartsunk, megbontva a miniszter beszédét a III. osztályú kereseti adóra térünk át, adórendszerünk eme gyászindulójára melynek zenéjén annyi kisiparos, annyi kereskedő kesereg de mindenki bízozdik ezen adónem 10%-os kulcsától. Itt nagy reform tervezetik és pedig osztrák mintára melynek alapját az adó kontingentálása képezi.

A III. osztályú kereseti adó kivétele anynyira új, hogy ennek kellő megismertetése céljából szószerint közöljük a miniszter beszédének vonatkozó passzusát mely a következő:

Az az összeg, amelyet a törvényhozás magának az országnak a III. osztályú kereseti adó címén biztosítani akar, megállapítatik, beiktatatik a törvénybe, vagyis kontingentálatik a III. osztályú kereseti adó főösszege az évek egy bizonyos számára, úgy azonban, hogy a természetes növekedésnek megfelelőleg az összeg évenként egy csekély százalékkal növekszik. Az összes adózók, a kik a III. osztályú kereseti adó körébe tartoznak, az egész ország területén különböző osztályokba soroztatnának — négy-öt osztályba, az

Altaluk az előbbi évből fizetett adó nagysága szorint, — olyanformán, hogy a legtöbb adót fizetők jönnének a legmagasabb osztályba és így azután fokozatosan az alsóbb osztályba azok, a kik kevesebb adót fizetnek. Az egész ország felosztatik kivetési kerületekre, a melyek a nagyobb adót fizetőknek nagyobb terjedelműek, tehát például a kereskedelmi és iparkamarai területekkel azonosnak lennének, a kisebb adót fizetőknek kisebb a kerület is, például város vagy község, vagy adóhivatali kerület képezné ezekre nézve a kerületet. Az egy és ugyanazon kerületbe tartozó és ugyanazon osztályba eső adózók egy adótársaságot képeznének és minden egyes adótársaság részére egy kivetőbizottság is alakítatik, úgy mint most, részint kiválasztott, részint választott tagokból. Ezek a kivetőbizottságok eszközözik tehát minden egyes adótársaság részére az adókövetést. Ez az adókövetés pedig tulajdonképpen nem egyéb mint az adótársaságra eső kontingensek egyszerű repartírozása az egyes adózók között. Ez történik a kivetőbizottság által és a működésében a bizottság zsinormértékül tartja szem előtt a törvényben megállapított levő adókulcsot, a mely progresszív kulcs, és hogy ez a kulcs melyik tételét alkalmazza egy egy adózóra, azt a bizottság szabadon határozza meg, szabadon mérlegeli, tekintettel az illetőnek a megelőző évből fizetett adójára és tekintettel arra, vajon a megelőző év óta üzleti és kereseti viszonyaiban állott-e be javulás, vagy rosszabbodás.

Ki tagadhatná, hogy ez a rendszer igen sokat ígérőleg van koncipiálva és bár az eszmé nem a magyar pénzügyminiszterium találmánya, de ez mit se von le annak értékéből. Kérdés csak az, hogy a gyakorlatban miként válik be nálunk. Nálunk, mondjuk, a hol, kivált a vidéken, oly nagyok az aránytalanságok és hol az adókövető bizottságok eddig is az aránytalanságot mindinkább kiszélesítették.

Már a kontingens megszabása is igen nehéz lesz, még nehezebb az adókövető bizottságok eljárása is a repartírozás tekintetében. E bizottságnak az adózó üzleti viszonyai mérlegelése tekintetében a törvény felett tág hatáskört biztosít. Vajon megtalálják-e a megakarák-e találni mindannyiszor az igazságosságot?

A IV. osztályú kereseti adó melyet mi irodai pénészgombok fizetünk, névleg szintén megszűnik és az adókötelezettek adója jövedelmi adó nevet nyer. Ez a jövedelmi adó lesz ama bő köpenyeg, mely alá sok mindenféle befér nevezetesen befér az eddigi I és IV. osztályú kereseti adó és minden egyéb kipuhatható jövedelem, természetesen az ideiglenes minőségű is. A kinek jövedelmére nem illik rá egyik adó cím sem, az fizet általános jövedelmi adót és

ez helyesen van mert az adó alól való kibúvást majdnem teljesen lehetetlenné teszi. 300 frtot nem meghaladó jövedelem a létminimum me ly adómentes. Erre nézve a miniszter elismeri hogy mögötte marad más államok létminimumának, de — úgy mond — a mi megélhetési viszonyainkat nem lehet más államokéval parifkálni. A létminimumot meghaladó jövedelem megadóztatása tekintetében progresszív adó kulcsot léptet életbe mely a létminimum 10%-ától annak 5%-áig emelkedik.

Az adókezelés reformjára nézve szintén érdekes tervekkel ismertette meg a pénzügy miniszter. Leglényegesebbek ezek sorából a kivetési eljárás melyet a következőkben mutat be:

A jelenlegi kivetési fórumok közül a következők maradnának meg: a községi községek eszközölnék a kivetést a földadóra a ház adóra a II. osztályú kereseti adóra és a fegyveradóra nézve úgy mint jelenleg. Megszűnnek tehát kivetni az I. osztályú kereseti adót és a családtagok adóját. A kir. pénzügyigazgatóságok vetnék ki jövőre is a tőkekamatadót. Egy külön kivetőbizottság volna felállítandó a III. osztályú kereseti adó számára, a melyre azután a bányaadó kivetését is rá lehetne bízni.

Mint felelősségi fórumok szerepelnének: először a közigazgatási bizottság minden adó nemre nézve, a melyet a községi községek és az igazgatóságok vetnek ki azután az adófelszámolási bizottságok a III. osztályú kereseti adóra és az új jövedelmi adóra nézve, és végül mint legfőbb felelősségi fórum szerepelne a közigazgatási bíróság, természetesen a mennyiben a III. osztályú kereseti adó kontingentáltnak, e tekintetben némileg korlátozott jogkörrel.

A további kezeltési reformok sorából még csak a késedelmi kamatok számítását említjük fel, mi egészen új egyszerű és világos alapra helyeztetik.

M. P.

Közgazdasági érdekek.

Ötödik tartanak országos gyűlést a hazai ipartestületek, ezúttal Kolozsváron, ahol jellemző, hogy ott az ipartestület csak egy két esztendő előtt tudott megalakulni, minthogy különös az is, hogy az ipartörvény 15 évi érvényben

vagy technika vívmányairól; de kérdésre mély csend következett.

Végre egy öreg táblabíró megszóllalt:

— A kerek úgy kapari a vizet, mint a kutya.

A szokás hatalma.

Gróf Keglevics Miklós, a hevesi ellenzék vezető meglát egy délután két mezőtúri köznemest Pesten a váci utcán sétálgatni.

— Atyafiak, úgy-e mi ismerjük egymást az egri restelláczikról? Nem volna kedvük betérni hozzám egy pohár borra?

— Dehogyan nem, nagyságos uram, ha nem votné meg az ilyen szegény emberek társaságát.

Belépvén mind a hárman a gróf szállására, a boroskánták azonnal az asztalon termettek; e mellé egy kis borkoreszolya is járult; rostélyos, melyet a gróf rendelkezésre amugy magyar-miskásan megraktak foghagymával.

Majd másfajta sültök is kerültek az asztalra, de akármik következtek, minden rémületesen meg volt foghagymázza.

Mikor imigyen jól föl voltak pakolva az atyafiak, a gróf elküldte az inasát a német színházba, a hozatott két zártéskjegyet a mezőtúriak számára, valamint egy földszinti jegyet magának.

A színházban a gróf helyükre küldvén vendégeit elvegyült a földszint álló publikumai közzé; innen akarta figyelemmel kísérni, minő hatása lesz a zártéskben ülő finnyás német purgernék között a rettenetes foghagymaszagnak. Egy kicsit messziro jutott önagysága emberei föl, de azt mégis látta, hogy a zártéskben ülő

ténsasszonyok ugyan legyezgetik magokat, s minduntalan előszedik zsebkezdőjüket.

De mi történik?

Az első felvonás végével egyszer csak azt látja a gróf, hogy a mezőtúriak fölemelkednek helyekből, s mindketten megvető pillantást vetve a körülállókra, a színházat elhagyni készülnek.

A gróf azt hitte: bizonyosan nem állhatták tovább a csipős megjegyzéseket, s jönnek kifelé, mert az ért hetellen nyelvi előadás ugysem érdekelhetette őket.

Kisietett hát elibük, s azt kérdezte:

— Nos hát mért jönnek ki olyan hamar?

— Jaj, nagyságos uram, nem tűrhetjük azt mink csupa asszonyok ültek mellettünk, s a mikor előszedték a zsebbevalójukat, olyan gyalázatos szaga volt, hogy istenfő ember el nem szívholhatta.

A gróf megértette: minden a szokástól függ: finnyás asszonyi népnek a foghagyma volt bűdös, a mezőtúriaknak pedig a zsebkendőre locsolt pacsuli illat. Amazok csak tűrhették a foghagymát, ezek azonban a caifra illatszertől kénytelen voltak megszökni.

A székely viziléány.

Déryné Debreczenben egy szini előadás alkalmával négy éves székely szolgálóját, otthon felölt zsebkendője után futtatta.

Ezalatt valami vízi tüncemény került elő, s midőn a lányka a kendővel megérkezett, a kárpitot fölhuza.

A leányka értelmes gyerek volt, tudta már mi a szinpad illuzió; hogy tehát el ne rontsa, amint kilépett a szinpadra, lerogta papucsait, s szoknyáját fölfogva vite úriújéhez a zsebkendőt.

A debreczeni karzaton azóta se nevettek olyan jóízűt,

Mi a karakter?

A márcziusi napok előtt Pálffy Albert és Lauka Gusztáv együtt a Hét bagolyban. Talán tetszenek ösmerni a régi Pest e deaktanyját. Még most is megvan A képiró utcáról szolgált át a bástya utcára. Az ötvenes évek óta Szendrey Ignácznak, Potófi apósának tulajdona volt.

A bástya utcára nyíló ablaku szobák egyikét bérelte az időben ez a két fiatal író. Pálffy Albert, a kispapi reverendát nemrég levett komoly ifjú és Lauka Gusztáv, a szoretetre méltó csapodárságú Don Gunáross.

Egy szegény jó német asszonyságtól bérelték a szobácskát. Ha igaz a krónikák foljegyzése, havi hat pengőért. De ezt a havi hat pengőt sem bírták fizetni immár hónapok óta. A német asszonyság pénz dolgában szigorú vala egy kicsit. Sőt olyan szigorú, hogy Lauka Gusztáv egy este azt mondta az ő hű kényeres társának:

— Barátom, innen szöknünk kell!

Pálffy Albert erkölcsi érzése föllázadt ez aljasság ellen. Ennek ő mind a theológiában, mind a moralisban ellenkezőjét tanulta. Lauka Gusztáv azonban az ő nagy romlott ékesszólásával, mégis csak meggyőzte a komoly ifjút, hogy a kegyetlen háziasszony elől menekülni másképp nem lehet.

léte alatt Erdélyben egyáltalán alig keletkezett néhány ipartestület. De ezen, valamint hogy más vidékek is ennyire elmaradtak az ipartestület-alakításában: nincs mit csudálkozni. Ha kevés teherrel jár is, csak teher az ipartestület fentartása a képesített iparosok vállán kik általánosságban a legszegényebbek; — és a teherrel szemben csekély az ellenérték. Az ipartestületeknek nincs az a hatáskörük és nincs az a hatásuk sem, mellyel igazán használni tudnának az iparügynek és az iparos osztálynak.

Ez is egyik tárgyát képezi a kolozsvári országos gyűlésnek. Megkezdtek a gyűlés tárgysorozatát az ipartörvény módosítása ügyében való ismételt állásfoglalással, ami azt jelenti, hogy a 15 év óta érvényben levő ipartörvénynek szemben a legelső sorban érdekelt körök kezdettől fogva állást foglaltak, — és folytatódott a tárgysorozat ezzel a második-kérdéssel: „az ipartestületek hatáskörének kibővítése. működésük hatályosabbá tétele, viszonyuk a kereskedelmi és iparkamarához, — ami viszont azt mutatja, hogy maguk az ipartestületek is érzik a hatáskör kiterjesztésének szükségét és általában megértik az újabb helyes törekvéseit.

Sok tekintetben érdekesebbek voltak azok az eszmecserek, melyeket e tárgyban a kolozsvári gyűlésen váltottak és fényes bizonyosságot szolgáltatottak a mellett, hogy a kongresszus feladata színvonalán áll, hogy a vezető elemek csakugyan hatáskör kiszélesítést kívánnak a testületek számára, természetesen megfelelő támogatással. Mert ha egyfelől jogosult és gyakorlatilag értékes, hogy az ipari igazgatás teendőit, továbbá a munkás és munkaadó közti jogszolgáltatást lehetőségig az ipartestületek végzik el, — nem lehet kívánni, hogy ennek költségeit is maguk a nehéz viszonyok közt élő, vagy inkább tengődő kisiparosok viseljék. Lehetetlen, hogy maga a szakminiszter is így képzelje ezt és hogy a tagdíjakból akarja fedeztetni az iparhatóság költségeit, vagy hogy lényegesen nagyobb munkakört engedélyessen át olyan testületi jegyzők kezébe, akik helyenként a 100 frton, sőt a 100 koronán is a újabb tiszteletdíjban részesülnek.

A kolozsvári tanácskozási eredménye újabb és figyelem érdemlő kijelentése annak, hogy az ipartörvényt sok részben módosítani kell, mert rosszak voltak a részletek eredetileg és még rosszabbak, tarthatatlanok lettek az életbelépésük óta elmúlt másfél évtized óta, ami nagy idő, különösen mikor a törvény által elsősorban érdekelt kisiparosság tele van jogos panasszal és ráutaltatik osztályérdekének erélyes képviselőre és védelmére.

Némileg az ipartestületi szervezetben keresik az iparosok ezt a képviseletet és védelmet, de ez csak úgy érhető el, ha teljesedik az ipartörvény követelt módosítása és az, hogy a testületi szervezet általánosan kötelezővé tételék, hogy a testületek hatásköre megfelelően kitáguljon.

Tehát egy holdas tavaszi este reá szánta magát a becsületes ifjú erre a galád cselekedetre.

Ingságuk kevés volt. Lúka Gusztávnak egy párjavesztott vívókard, egynehány rettenetes nagy gallér és egy vadgalambszínű nadrág. Pálffy Albertnek pedig egyetlen kineve az aranyos kötött teljes Molière.

— Int az óra! szólott Lauka. Induljunk atyámfia.

Es kinyitotta az ablakot. Pálffy Albert rezitálni kezdett még valamit az orkolestudományból; de Lauka már akkor lenn volt a bástya utca kövezetén, ama vívókarddal, a gallórokkal, a nadrággal és egy kék hajú dunnával, mely szintén becsületes tulajdona vala.

Az utca néptelen volt. A hold sütött.

— Gyere már, te! sugja Lúka, a spanyol gonosztevők hangján.

Pálffy azonban — miért, miért? — késik. Végre valahára megjelenik az ablakban. Két hóna alatt az aranyos Molièrenek hat-hat kötete; és iszonyú golyaléppel készült leszállani a bástya utca kövezetére.

Látván pedig Lauka ezt a becsületeséget elkövető becsületes alakot, az aljasságnak teljes leverő érzetében: irtózatos habota, a csöndes kis házakat fölverő és mindenkort előcsődítő habota tör ki kebeléből.

Mire Pálffy Albert visszahuzza az ablakból lábát, azt az óvatos golyalébat és erkölcsi szemrehányás véghetetlen mélységű hangja:

— Guszt! ez nem karakter!

tassák és hogy azok ügykezelésének vitelére hivatott erők alkalmaztassanak, illetőleg a testületek jegyzői karát kellően javadalmazzák és kiemelik az évenként vagy esetleg három évenként való újrávalasztás függéséből.

Csak ilyen reformok után várhat méltó szerep az ipartestületekre, melyeknek átalakítása kérdésével Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter is foglalkozik. Reméljük, hogy ő nem folytatja majd azt a szerencsétlen politikát hogy kis eszközökkel akarjon nagy célokat elérni, vagy hogy éppen eszközök nélkül, áldozatok nélkül csupa hangzatos ígéretekkel dolgozzék, mint eddig tették. Nagyon megbosszulná magát a régi létlenségnek ez a tovább fűzése, mert az ország iparososztálya megunt, megelégtelt a folytonos biztatgatást és ma már mozgalmi komoly eredményre tart igényt; joga is van rá hogy erre számítson, mert egyáltalán nem agyérnek azok amiket kíván: csupán méltánylását kéri annak a fontos szerepnek, melyet az államéletben és a társadalomban is betölt.

Igaz, hogy ennek a méltánylása első sorban a közgazdasági politikában volna helyén, de ha már vámközösségben maradtunk is Ausztriával, legalább ennek a hazai iparra súlyos következményeit kell megfélelő intézkedésekkel a lehetőség enyhíteni. Az ily intézkedések egész sorozatát tartalmazza a kolozsvári országos ipartestületi gyűlés tárgysorozata; ilyen a közszállítások ügye és az, hogy a közös hadsereg és honvédség azonszükségeit, miket a kisipar eláthat ettől szerzessenek be és hogy ne adjon előnyt az állam azoknak, akik a kismember munkaejét a maguk javára kihasználják.

Ezeket kívül is több fontos dolog kerül Kolozsváron tárgyalásra. A szövetkezeti ügy, melynek terén olyan sok a teendő, az iparpártolás helyes irányítása; az iparosok nyugdíj ügye; az építőipar törvényes szabályozása; a betegsegélyezési ügy; a fegyveripar rendezése; a vásárló; a tisztességtelen verseny ellen való védekezés; a munkaközvetítés és az adóreform az iparosérdekek szempontjából — mind olyan dolgok, melyek az egész iparos osztály érdeklődésére joggal tarthatnak számot.

Maga ez az utóbbi kérdés olyan aktuális éppen most mikor a pénzügyminiszter megismertette az ő reformtervezetét a kettős adóval, a keresetivel és a jövedelmével, hogy ebben az iparos elemeknek okvetlenül állást kell foglalniok, mert hiszen köztudomású, hogy jó, ha kisiparosaink az egyszerű adót megbírják, nem hogy kettős czimen is megadóztathatók volnának.

Ebben és egyebekben nem lesz bizonyosan eredménytelen az ipartestületek kolozsvári komoly tanácskozása

Élénk figyelemmel kíséri e tanácskozást a közvélemény és figyelmet kell, hogy fordítson ennek eredményére a kormány is, ha el nem akarja veszíteni az összefüggést a munkástársadalommal és kötelességét teljesíteni akarja.

Ujdonságok.

— Képviseleti közgyűlés. Folyó hó 18-án d. e. 9 órakor a képviselőtestület közgyűlésre gyűlt egybe a közszeg tanácstermében. A közgyűlésnek egyedüli fontos tárgya az 1900 évi költségvetés előirányzatainak tárgyalása volt. A képviselőtestület által benyújtott költségvetést egyhangulag el fogadta. A jövő évi költségvetés előirányzat két és fél százalékkal kisebb mint a múlt évi, ez magyarázza meg azt, hogy a képviselőtestület közgyűlés a benyújtott költségvetést egyhangulag fogadta el. A költségvetés letárgyalása után a közgyűlés még több apróbb ügyet intézett el, mire a közgyűlést az elnöklő bíró bezárta.

— Járasköri értekezlet. A békéscsaba megyei általános tanító egyesület szarvasi járásköri október 17-én a főgymnasium dísztermében tartotta őszi értekezletét. Az értekezletet Bukovinszky Mihály elnök nyitotta meg szabatos előadású beszéddel, sajnálkozását fejezve ki az iránt, hogy a tagok csekély számban

jelentek meg s éppen azok maradtak távol, akik eddig a járáskör lelkes híveinek vallották magokat. Elnöki megnyitó után tárgyal Margócsy Gyula gyakorló iskolai tanító előadása következtelt volna, a ki azonban a gyűlésen meg sem jelent s mikor érte ment a járás titkára, kijelentette, hogy ő nem érzi magát a járás tagjának s az előadásra nem is készült. Ezen jellemző eljárás visszatetszést szült az értekezleten levő tagok között s rosszálástukot jegyzőkönyvileg is kifejezték. Ez után Glük Zsigmond tanító olvasta fel „Család és iskola” című értekezését több példával illusztrálva szükségét és módját annak, hogy az iskola és család folytonos összeköttetésben legyenek. A gazdag pedagógiai tapasztalatról tanuskodó értekezésnek az értekezlet köszönetét nyilvánította. Tavaszi gyűlésre előadókül „A tankötelezettség 6 vagy 7 éves korban kezdődjék-e” Hauszler Meriaka szarvasi óvónő s a „A tanyai iskolák felügyeletének kérdése” című tételre Pivlor Pál csáki tanító kéréstett fel.

— Tanítók áthelyezése. Az ág. ev. egyház két iskolájánál lemondás folytán megüresedett tanítói állások betöltését illetőleg — mint értesülünk — az egyháztanács holnap fog végleg dönteni. Részben hozott ugyan határozatot ez ügyben, de miután az intézkedés egyesek inye ellenére történt, megfellebezott, azóta pedig egyéni érdekből, családi összeköttetésekéből, párt-szempontról és gyűlölközésből eredő pártoskodás és korteskedés annyira felkavarta az ügyet és kedélyeket, hogy az egyáltalán nem szolgál előnyre és dicsőreterő sem az egyháztagoknak, sem a tanítóknak sem az iskolás növendékeknek. Az egyháztanácsnak hasonló eseteknél sikerült eddigelő akként intézkedni, hogy abban az egyháztagok és a tanítók is belenyugodtak. A közjó, az egyháztagok és a tanítók közötti békés viszony érdekében kívánatos, hogy most is túltelje magát egyesek különös kívánságainak, akként intézkedjék az egyháztanács, hogy azok a tanítók léptessenek elő, akik Szarvason hosszabb idő óta kifogástalanul s dicsőreterően működtek s gát vetessék azok korteskedésének, akik alig melegekedtek meg itt, jogot igényelnek az előléptésre, csak azért mert talán nagy hanggal szolgálják egyik vagy másik politikai pártnak az érdekeit.

— Jegyzői vizsga. Pótori József a szarvasi szolgabíró tehetős és szorgalmas hivatalnok — lapunk szépreményű munkatársa — folyó hó 18-án a vármegyei jegyzői vizsgáló bizottság előtt a jegyzői oklevelet egyhangulag megszerzte. Kívánjuk tehetős fiatal munkatársunknak azt, hogy szorgalmának s ambíciójának mielőbb megfelelő állásban érvényesíthesse tudását s szorgalmát.

— Tanítói gyűlés. A szarvasi helyi tanító egyesület folyó évi november hó 5 én délután 3 órakor az ipariakola harmadik osztályában tartja gyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Tóth Kálmán „Eldre” című költeményének tárgyalása, előadó: Paulonda János. 2. Az „Eötvös-alap” és a „Tanítóházak” előadó Riedegh János. 3. Molnár János egyesületi elnök jelentése s ennek alapján való intézkedések. 4. A „Tanítóházakra” aláírt összegok kifizetése s tagsági nyugták kiváltása. 5. Indítványok tárgyalása. Miután az „Eötvös-alap” illető intézkedések nagyfontosságúak az egyesületre, ez úton is felkérőnek a tagok, hogy a gyűlésen lehetőleg teljes számban megjelenni sziveskedjenek.

Jegyzői vizsga. Bobvos Samu szarvasi adóosztály f. hó 18-án a vármegyei bizottság előtt a jegyzői vizsgát letette. Gratulálunk.

— Új ügyvéd. Dr. Králik Dániel a zalaegerszegi megyei írvészék ülnöke f. hó 19. Budapestén az ügyvédi vizsát kitűnő eredménnyel letette.

— Iskolaszék. A községi iskolaszék okt. 10-én tartott gyűlést, amelyen Molnár János igazgató tanító jelentése alapján több üdvs intézkedés történt ismétlő iskolánk fejlesztését illetőleg. Jövőhagyatott az 1899/1900-ik tanévre összeállított tanterv és órarend. Az ev. egyháznak a „Rózsási” községi iskolát illető átiratában foglalt ügy az igazgató által megvizsgáltván, alaptalan koholmánynak nyilvánított s az iskolaszék Matusch Pál tanító működését illetőleg elismerését nyilvánította. A kákai polgárok abbéli kérelme, hogy a községi iskolákban a vallás tútul is tanítassék, újból elutasított.

— Vissza utasított felebbezés. Sinkovits Gyula községi számvérvő történt megválasztását annak idején megfelebbeztek a vármegyéhez. A vármegye folyó hó 16-án s folytatva tartott közgyűlésen foglalkozott a felebbezésrel melyet egyhangulag elutasított s Sinkovits Gyulát hivatalában megerősítette.

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTAL.

Ház bérbeadás.

Bérbe adatik 1. évi október 24-től egy 2 szobából konyhából és spoizból álló udvarban levő lakás 513 hászám alatt.

A bérbe venni szándékozók Harmati János úrnál jelentkezhetnek.

H I R D E T É S E K.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek
 továbbá járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

2 1/2 egész 12 lóerős, szálmakaszalók, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egytemes acél-ekék.

"Columbia-Drill"
 legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egytemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kiadásra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

5870
1899

A szarvasi járás főszolgabírája.

Pályázati hirdetés.

Békésvármegye szarvasi járásához tartozó Öcsöd nagyközségben részint ujonnan történt szervezés részint lemondás folytán a következő állások kerülnek választás útján betöltés alá: **egy segédjegyzői** (anyakönyvvezető helyettesi) állás évi 500 frt fizetéssel:

három irnoki állás egyenként 300 frt 400 frt és 500 frt évi fizetéssel;

egy iktatói állás 400 frt évi fizetéssel,

Fölhivom mindazokat, akik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen fölszerelt folyamodványaikat hozzám f. é. **október hó 24 ig** beadják.

A választás f. évi október hó 25-ikén d. e. 10 órakor fog Öcsöd község képviselő testülete által megejteni.

Szarvas 1899 szeptember 30-án.

K R C S M A R I K,
főszolgabíró.

Hirdetés.

Egy jó karban levő **zongora** 30 frtért eladó. Venni szándékozók tudakozódhatnak a lapok kiadóhivatalában.

Egy udvari **s z o b a** haszonbérbe kiadó bővebb felvilágosítást nyújt

Tajber J. G. Szarvason

Ugyanott egy jó nevelésű **fiu**

tanoncznak

felvétetik.

Sírgöny czim: Nádházy Szarvason.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban: ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, müvirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésre — **vidékre is** — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttől feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttől feljebb, nagyoknak két méter nagyságban 35 frttől feljebb.
 A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít

Kiváló tisztelettel:
Nádházy János.

Valamint ércz koszoruk.

Nyomatott Dantzy Sándor könyvnyomdájában. Szarvason, 1899.